

Skarga wniesiona dnia 6 października 2004 r. przez MobilCom Aktiengesellschaft przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-397/04)

(2004/C 314/55)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 6 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez MobilCom Aktiengesellschaft z siedzibą w Büdelsdorf (Niemcy), reprezentowaną przez adwokatów K. Jacobsena, U. Wellmana i T. Sharpe'a.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 14 lipca 2004 r., numer akt C5/03 (ExN 239/03);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 14 lipca 2004 r., numer akt C5/03 (ExN 239/03), w zakresie ostatniej części zdania, która brzmi: „o ile Republika Federalna Niemiec spełni warunek, o którym mowa w art. 2 niniejszej decyzji” i stwierdzenie nieważności art. 2 i art. 3 wskazanej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji stwierdzono, że pomoc Państwa przyznana przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz skarżącej jest zgodna ze wspólnym rynkiem, jeżeli Republika Federalna Niemiec spełni warunki, o których mowa w art. 2 decyzji. Poprzez nałożenie tych warunków zobowiązuje się skarżąca do zawieszenia na okres siedmiu miesięcy prowadzonego przez nią tak zwanego kanału zbytu poprzez internet.

Skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja nie posiada w tej sprawie właściwości. Ze względu na fakt, że działalność gospodarcza skarżącej polegająca na pośrednictwie w zawieraniu umów telefonii komórkowej ogranicza się jedynie do terytorium Niemiec, to przyznanie pomocy nie może wpływać na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

Ponadto skarżąca podnosi, że brak jest stosownej podstawy prawnej dla nałożenia przez Komisję tych warunków, w

związku z czym naruszono Traktat WE lub normę prawną podlegającą zastosowaniu przy jego wykonaniu.

Zdaniem skarżącej, nałożone na nią zobowiązanie jest arbitralne, ponieważ nie jest ono uzasadnione w wystarczający sposób. Dlatego też skarżąca podnosi błąd w zastosowaniu uznania lub przekroczenie granic uznania. Komisja nie przedstawiła w sposób zrozumiały, że zaskarżona decyzja jest konieczna, właściwa i stanowi jednocześnie najłagodniejszy środek i w związku z tym naruszyła zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2004 r. przez Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-405/04)

(2004/C 314/56)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 11 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG, z siedzibą w Hamburgu (Niemcy), reprezentowanej przez adwokata M. Woltera przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 13 sierpnia 2004 r. w sprawie R 0912/2002-2;
- stwierdzenie, że postanowienia art. 7 ust. 1 lit. b) i c) i ust. 2 nie sprzeciwiają się publikacji zgłoszenia znaku towarowego „Caipi” dla towarów z klasy 33 („napoje alkoholowe (z wyłączeniem piwa)”);
- obciążenie pozwanego Urzędu kosztami postępowania.